

žil jo (1. Jan. 2, 6); pſcheto Kristus jo nam rownoscž wostawil, aby my ſtupili do joga ſtopow (1. Petr. 2, 21).

Sa tym žinſajſchym ſ. evangeliom jo Jeſuſ tej mložiue jadnu rēdnii predkpokaſn wostawił, na kotarejž paſ teke te ſroſczone a stare ſwojo roſhuzeſie mēſch mogu.

Ev. Luk. 2, 41—52.

A joge starejſwej žeſchtej fužde lēto gorej do Jeruſalema, na ten jatſhewny ſhwēžen.

A gaž won dwanaſežo lēt staru běſho, žeſchtej wonej gorej do Jeruſalema, ſa nałogom togo ſhwēžena.

A gaž te dny dokończowane běchu, a wonej ſe demej roſhiſtej, ſawosta to ziſche Jeſuſ we Jeruſalemie, a Joſep a jego maſch jo newežeſchtej.

Wonej mēnaſchtej paſ, won był we tom towariſhſtwu, a pſchižoſchtej jadnožo dnia drogn a pytaſchtej joga jaſzej mjaſy tymi pſchijschelami a ſnajabnymi.

A gaž joga uenamakaſchtej, roſhiſtej wonej ſe do Jeruſalema a pytaſchtej jego.

A wono ſe stanu po tſchich dniaſ, namakaſchtej wonej joga we tom templu ſejzezežo hręza mjaſy tymi huzabnikami, až won jim poſluchaſcho a jich pſchaſchaſcho.

Schykne paſ, fenž joga ſlyſhbaču, ſlēkaču ſe nad joga roſymem a wetgrönenim.

A gaž joga hupytaſchtej, powleknuſchtej wonej ſe; a joga maſch jaſho k nima: moj ſyn, pſhezga ſy ty naima take zyniš? Žej, twoj nan a ja ſmej ſchi i bołosęžami pytašej.

A won jaſho k nima: zo jo, až wej ſtej mino pytašej? Doli newežeſchtej wej, až ja deru bých we tom, zož mojego Woſchwza jo?

A wonej neroſmejaſchtej to ſłowo, kotarež won k nima groſaſcho.

A won žeſho ſ nima dekoj, a pſchiže do Nazareta a běſho ſuna podesiđwiony; a joga maſch ſ chowa ſchykne te ſłowa we ſwejej huſchobie.

A Jeſuſ pſchiberaſcho na mudroſci a na lětach a na gnaže podla Boga a złowekow.

Ta zu wam, L. p! ſ togo evangelia poſkaſaſh: Tu